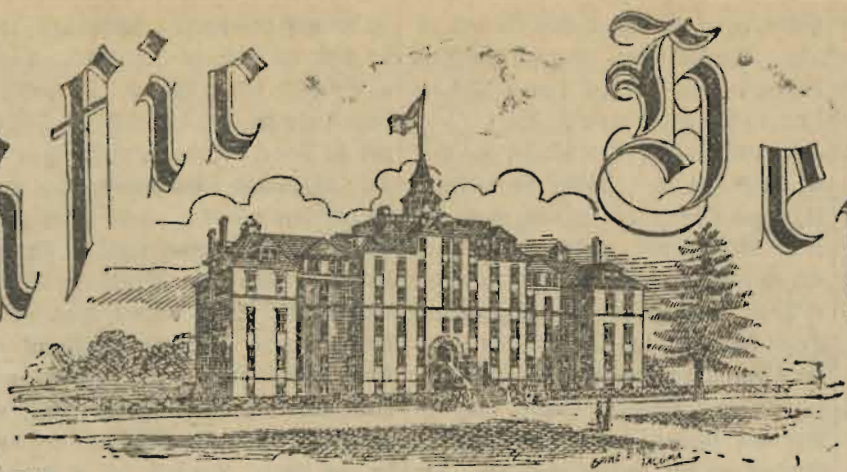

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 5.

Parkland, Wash. 3. Februar 1896.

6te Aarg.

Ransag Skrifterne.

(Af A.)

"Disse vare ædlere end de i Thessa-lonika; de annammede Ordet med al Billighed og ransagede daglig i Skrifterne, om disse Ting havde sig saaledes." Ap. Gj. 17, 11. I de anførte Ord roser den Helligaand Berøserne. At blive roset af den Helligaand vil sige meget, og især vil det være meget værdt da, naar det Menneske skal stilles frem for Herrens Domstol. Hvad var det, den Helligaand roste Berøserne for? For det, at de ransagede Skrifterne. De ransagede Skrifterne, det er, de læste Skrifterne nøje; og en Grund derfor var den, at de vilde prøve Apostelen Pauli Være, om den stemte med Skrifterne. Det var endnu ikke gaaet op for dem, at Paulus talte dreven af den Helligaand. Men da de mærkede, at hans Være stemte med Skrifterne "annammede de Ordet med Billighed". En Grund til, at saa mange ikke annammer Ordet med al Billighed er den, at de ikke ransage Skrifterne.

Men, kjære Læser, hvorledes er det med dig? Ransager du Skrifterne? og gjør du det saaledes, at den Helligaand roser dig? Ransager du Skrifterne hver Dag saaledes, som hine Berøser gjorde? og annammer du Ordet med al Billighed, som hine gjorde? Et Gode er dog endnu tilbage for dig, og det er: Du kan endnu begynde at ransage Skrifterne, hvis du ikke er begyndt.

Du er maaste hverken Prest eller Læser, hvorfor skal da du ransage Skrifterne? Svaret er: Forat du kan blive salig. Ransag du vil sige: Det er andres Forretning det at ransage Skrifterne. Ja, det kan saa være; men vil du da ogsaa sige: Det er andres Forretning det, at de prøve paa at blive salige? Trænger ikke ogsaa du netop det samme, som de andre, i denne Henseende? Jesus sagde til Jøderne: "I ransage Skrifterne; thi I mene i dem at have et evigt Liv; og disse er det, som vidne om mig." Skrifterne vidne om Jesus, som er Livet, og som kan give dig det evige Liv. Vil du kjende ham, som kan give dig det evige Liv, saa ransag Skrifterne; thi "dette er det evige Liv, at de kjende dig, den eneste sande Gud, og den, du udsendte, Jesus Kristus." Alle navnkristne blandt os kjende Jesus paa en slags Maade; men de kjende ham ikke ret, og de ransage ikke i Skrifterne saaledes, at de lære at kjende ham, som han er. Vil du være blandt dem, som ransager Skrifterne saaledes, at du kan faa det evige Liv derved, da maa du "fulke til

Gud om hans Nands Ophøjsning, dernæst læse med Andagt og et villigt Forsæt at ville leve efter Ordet."

Skrifterne skal være for dig det, som et Fyrtaarn er for dem, der færdes paa Søen. Fyrtaarne sættes op paa farlige Steder, og disse Taarne have i mørke Nætter frelst Tusinder af Sø-mænd fra den vaade Grav; men saa gav de ogsaa Agt paa Fyrtaarnet; thi de vidste, at en liben Uagtsomhed vilde have kostet dem Livet. Herren har givet sit Ord, som et saadant Fyrtaarn for dig, og dit Liv er afhængigt af, at du nu "giver Agt derpaa, som paa et Lys, der slinker paa et mørkt Sted." David trængte Herrens Ord som en Lygte for sin Fod og som et Lys paa sin Sti. Ogsaa du trænger dette Lys. Ogsaa du vil før eller senere komme i Livsfare; vil du ikke omkomme i Dødens mørke Nat, saa ransag Skrifterne; thi deri vil du finde din Frelser.

Hvorfor skal du da ransage Skrifterne for at blive frelst? Fordi du hverken ved din egen Forstand og Kundskab eller ved andre Menneskers Forstand og Kundskab kan finde Veien til Salighed; thi "det naturlige Menneske fatter ikke de Ting, som høre Guds Nand til; thi de ere ham en Daarlighed, og han kan ikke kjende dem, thi de bedømmes aandelig." Al den Lære, som vil give sig ud for at vise dig Veien til Salighed, maa prøves efter Skrifterne. Om en død opstod og vilde lære dig Veien til Salighed, saa maatte hans Lære prøves efter Skrifterne. Om han vilde fortælle dig, hvad der er, og hvad der sker bag Graven, saa maatte det prøves efter Skrifterne.

Abraham blev bedet om, at sende Lazarus tilbage til Jorden for at vidne for Menneskene; men Abraham svarede: "De have Mose og Profeterne (det er Skrifterne) lad dem høre dem." Skrifterne var mere, bedre og paalideligere end Lazarus' Vidnesbyrd vilde have været. Ja, hvad mere er: Om en Engel fra Himmelen kom for at lære os Veien til Salighed, saa maatte hans Vidnesbyrd prøves efter Skrifterne; thi Paulus siger: "Selv om vi eller en Engel fra Himmelen prædiker et andet Evangelium for eder end det, vi have prædikeret for eder, han være forbandet." Heraf kan du skjønne, at al Lære, som vil vise dig Veien til Salighed, enten Væren forklyndes af Mennesker, som lever, eller af Mennesker, som ere opstaaede fra de døde, eller af Engle fra Himmelen; du maa prøve det alt efter Skrifterne. Ransag derfor Skrifterne; du har aandelige Fiender uden om dig og inden i dig selv, alle disse dine Fien-

der vil, at du skal omkomme i Dødens mørke Nat.

Men maaste du vil sige: Jeg kjender Skrifterne; jeg har lært Guds Ord fra min Barndom af. Jeg ved, at Skriften lærer, at naar et Menneske omvender sig og tror paa Kristus, blir det Menneske saligt. Ja, dette er ret og rigtig. Men dersom Herren har i Skrifterne givet dig ogsaa andre Sandheder ved Siden af denne store Hovedsandhed, at Kristus er Veien til Salighed for alle troende Sjæle, da maa Herrens Hensigt være den, at du ogsaa skal kjende disse guddommelige Sandheder. Maaden, hvor paa du kan kjende disse Sandheder, er at du ransager Skrifterne. Naar en Sektmager kommer til dig, vil han opramsse for dig en Mængde Skriftsteder, som skal bevise, at hans falske Lære er Sandhed. Med en saadan kan du ikke udrette meget bare derved, at du siger: Skriften lærer, at et Menneske maa omvende sig og tro paa Kristus for at blive salig. Sektmageren vil sige: "Det lærer jeg ogsaa." Og saa fortsætter han med at opramsse Skriftsteder, som er tagne ud af sin Sammenhæng og som skal bevise for dig, at hans falske Lære er ret.

Bedbliv ikke altid at være Barn i Guds Ords Erkendelse. Vi skal ransage Skrifterne, "for at vi ikke mere skulle være Børn og lade os omtumle og omdrive af ethvert Lærdoms Veir ved Menneskens Spil, ved Træsthed til Forsørelsens Runsigreb." Ef. 4, 14. Er du, kjære Læser, en af den store Masse af Navnkristne, som vistnok have Skriften i sit Hus, men som ikke ransage den, da følg Herrens Opfordring til dig, at du skal ransage Skrifterne. Lænk ogsaa paa den ophøjsede, ædle Fryd og Glæde, som du vil føle under Granstningen af Skrifterne. Da da vil du mer og mer forstaa ogsaa det, at alle Herrens Frelser med dig og dine Medkristne er idel Visdom og Naade fra Gud; derfor: ransag Skrifterne.

Mon de ere saa, som blive salige?

(Euf. 13, 23.)

Lader man sig fængsle ved det overraskende og det for Sind og Følelse interefante, som dette Spørgsmaal berører, og ikke nøiere overveier dets vidtgaaende Indhold, saa kunde man let i Dieblittets Henrivelse over det, som Spørgsmaalet sætter Hjertet i Berørelse med, synes, at der var lidet eller intet at udsætte derpaa. Det er jo dog saa, at i Salighedens Anliggender, og hvad dermed staar i Forbindelse, har enhver sand Jesu Discipel den største og inder-

ligste personlige Interesse, og just derfor ogsaa mange Spørgsmaal at gjøre om Saligheden.

Det synes tværtimod at ligge saa nær for ethvert Menneske og især for den kristne at spørge sig, og det under Kristendoms livets sædvanlige dagligdags Forholde i en Verden, som ikke er og ikke kan være den kristnes rette Hem, hvor han ikke har sit Borgerstab, intet blivende Sted, men hvor alt er Forfængeligheden og Forjængeligheden underlagt, i en Verden, der er og bliver sig, at kun Haabet om det himmelske kan gjøre det muligt for et Guds Barn at holde det ud.

Og skulde det ikke ligge end mere nær for Guds barnet at spørge saaledes da, naar Kors og Trængsler, Sygdom og Død rammer det selv eller dem, som stod det nær og var det kjære i Livet. Kan man fortænke en varmt følende Kristen i, at han, i det han kaster Blikket ud over sine kjære, sin kristelige Benneskreds, det er nærmest den Menighed, hvoraf han selv er et Lem, eller han staar grædende ved Forældres, Børns eller Søstendes Baare, spørger som han i de anførte Gudsord: Mon de ere saa, som blive salige? og med Jnderlighed tilføjer: Mon mine kjære er iblandt disse saa eller blandt de mange?

Og dog ser vi af Herrens Svar paa dette Spørgsmaal, at han, som visstnok ved at svare og vil svare paa ethvert berettiget og gavnligt Spørgsmaal slet ikke indlader sig paa dette, men, idet han gaar det ganske forbi, benytter Anledningen, som Spørgsmaalet gav ham, til at svare paa et ganske andet Spørgsmaal, og det saa ganske uden Hensyn til det gjorte Spørgsmaal, som om han slet ikke havde hørt det. Herrens Svar lyder nemlig saaledes: "Stræber alvorligen at indgaa igennem den snevne Port; thi mange, siger jeg eder, skulle søge at komme ind, og skulle ikke kunne."

Hvorfor svarer ikke Herren paa Spørgsmaalet: "Mon de ere saa, som blive salige?" Fordi Svaret ikke vilde gavne den spørgende det ringeste i hans Saligheds Sag. Om Herren havde svaret ja eller nei, saa havde han dog været lige vis; thi dermed var det jo slet ikke sagt, at han selv var en af disse saa eller mange, som blive salige. Og paa ens egen Salighed er det jo, at det just kommer an. Altsaa: ikke Spørgsmaalet om, hvormange eller hvor saa Syndere bliver salige, er det vigtigste og gavnligste, men det Spørgsmaal: Hvorledes bliver et syndigt, fortabt og fordømt Menneske frelst og saligt? det er det store og vigtige Spørgsmaal, som alvorligen maa ligge en Synder paa

Hjerte, og som Frelseren aldrig lader
saa ubeløbet for nogen, som spørger
oprigtigt. Svaret har vi hørt Her
saa vi kun tilføje nogle Svar af Guds
Ord med samme Indhold. Til dem,
som ved den første Binfest spurgte:
"I Mand, Brødre! hvad skulle vi
gjøre?" svarede Petrus ved Guds
Mund: "Omdønder eder, og hver af
eder lade sig døbe i Jesu Kristi Navn
til Syndernes Forladelse, og I skulle
saa den Helligaands Gave." Stolme-
færen i Filippi fik følgende Svar af
Pavlus og Silas: "Tro paa den Herre
Jesum Kristum, saa skal du vorde sa-
lig, du og dit Hus."

Vi lader derfor Herren alene vide,
hvormange der blive salige. Det over-
lader vi saa gjerne til ham; men vi be-
der ham om, at han altid ved sit Ord
og sin Mand vil lade os vide, hvorledes
en arm Synder kan blive frelst og sa-
lig. Maatte vi alle lytte til da, naar
Herren i Svaret paa dette Spørgsmaal
henviiser os til Frelsens ene og bestemte
Grund, Guds Naade og Jesu Kristi
Fortjeneste, til dens bestemte Midler,
Ordet og Sakramenterne, og til den af
Gud selv fastsatte Saliggjærelses Or-
den, gennem Dod og Tro; thi hvo som
tror, skal blive salig. Væder os tro og
være tro indtil Enden, saa saa vi Liv-
sens Krone og evig Glæde med alle dem,
som bliver salige. j

"Da aabnes den Dør til Himlens Stad,
Der nævnes de kaarner Navne.
Gud lade os alle mødes glad,
Og ingen af vore savne!
Det unde os Gud for Kristi Blod,
Vi maatte i Himlen have."

Den Hellig Aands Vidnesbyrd. (Efter "Der Lutheraner".)

Gud er saa god, at han ikke alene
gjør de arme Syndere salige, men han
forfætter dem endog om deres Salighed.
Dette sker ved den Hellig Mand. Gud
har sagt! Hvo som tror paa Guds Søn,
skal ikke fortabes, men have et evigt Liv.
Dette er og bliver sikkert, thi Guds For-
jættelser er ja og Amen, men saa kan
der opstaa Tvivl, om jeg har den sande
levende Tro, eller om min Tro er Hyl-
leri. Her maa jeg være vis i min Sag.
Hvor skal jeg nu saa denne Visshed?
Den maa jeg tage fra den Hellig Aands
Vidnesbyrd. Thi saa staar skrevet
Rom 8. 15, Thi I annammede ikke en
Trældoms Aand atter til Frygt, men I
annammede en sønlig Udlaarelses Aand,
i hvilken vi raabe Abba, Fader! — Men
den som gjør mig vis paa, at jeg er et
Guds Barn, han gjør mig ogsaa vis paa,
at jeg har den sande levende Tro. Men
hvorledes forfætter, hvorledes giver den
Hellig Mand Vidnesbyrd? Dersom den
Hellig Mand er i dig, saa er den ikke
ubirksom; af dens Rørelser og Bevæ-
gelser mærker du, at den er i dig, men
hvad er det, som den gjør i dig? Den
fornemste Gjærning af hvilken du kan
hænde den Hellig Aands Ånd, er Aan-
dens Kamp med Kjædet, om hvilken der
staar skrevet i Gal. 5, Thi Kjædet be-
gjæfter mod Aanden, men Aanden mod
Kjædet, men disse staa hinanden imod,
forat I ikke skulle gjøre hvad I vil. —
Et rigtigt daarligheds Mærke er det, naar
man under al sin Sjælen og Liden har
kun idel Lyst og Medgang og mener sig
at være fuldkommen hellig; thi deraf
kan man med Visshed slutte, at Kjædet er
kommen til Magten og sidder rolig i sit

Sæde, og al Modstand mod det har op-
hørt. Kristus siger, at naar den Aand
kommer, som han vil sende, skal den
i t r a f f e B e r d e n. Vort Hjerte
er verdslystet. Det straffer den Hel-
lig Aand hos os. Finde du derfor i
dig ingen Stræt eller Modsigelse, saa
er det et Tegn paa, at den Hellig Aand
ikke er tilstede i dig. Der har du altsaa
et Tegn, ved hvilket du kan prøve om
Kristi Aand er i dig eller ikke, om du le-
ver i den sande levende Tro eller ikke,
om du er i Aandens Stand eller ei.
Den som synder, den som har Lyst til
Synden og ikke strider imod den, har
ikke Kristi Aand i sig. Rom. 8, 9. Men
dersom nogen ikke har Kristi Aand,
denne hører ikke ham til, kan ikke træffe
sig ved ham, er ikke salig. Men naar
jeg finder Synd hos mig, men har ikke
Lyst til Synden, men strider imod og
fulker under den, da er det et Tegn paa,
at den Hellig Aand har sit Rige i mig.
Naar derimod nogen siger, at han in-
gen Synd har, at han er fuldkommen
hellig, saa er det Tegn paa, at han ikke
har den Hellig Aand, men at han er for-
blindet af Sjællens Fader, og er en af
Sjællens Hellige. Thi Skriften vidner:
Dersom vi sige, vi ikke have Synd, be-
drage vi os selv, og Sandheden er ikke i
os. Saalænge som der er Kamp med
Synden, naar det godt til, men naar
ingen Kamp føles eller høres naar det
daarligheds til. Thi saalænge vi er her til-
huse, maa vi drages med vort Kjædet, har
vi Synd, er der nu intet i os, som mod-
siger Kjædet, men der er lutter Fred,
Lyst og Velbehag, saa er det Tegn paa
at vi er kjædelige og ikke aandelige og
at Kristi Aand ikke har sit Rige i os.
Mangen en bedrøver sig over, at han
skal leve i saadan Kamp. Men de os,
naar vi intet vide om saadan Kamp.
M. A. C.

Krukken.

En Fortælling af Christoph Schmid.

1.

Kjæbmand Frank var en af Byens
bedste Borgere. Han var agtet som en
redelig og samvittighedsfuld Mand, og
ingen overgik ham i Orden og Dygtig-
hed i Forretninger. Alligevel paastod
mange, at der var noget underligt i alt,
hvad han foretog sig. Han gik klædt
saaledes, som det var Mode for femti
Aar siden, og alt, hvad man saa i hans
Hus, var ligesaa gammeldags. Der
var prægtige Speile og Tapeter og
mange kostbare Ting, men det var alt-
sammen fra hans Faders eller hans
Bedstefaders Tid.

I Franks Hus stod alle tidlig op og
gik tidlig til sengs. Frank saa meget
paa Sparksomhed i alle Ting. Han
taalte ikke, at der blev ødlet med Pa-
pir og Lak i Kontoret, og han irette-
satte Tjenerne strengt, naar de brændte
Lys til Unytte. Derfor fik han Ord for
at være altsor sparksom. Mange kaldte
ham ligefrem gjerrig, der var dem, som
havde bedet ham om Benge, og hvem
han kun havde givet det Raad at være
flittige og sparksomme. Men saa var
der igjen andre, som roste ham for God-
gjærenhed, og det var Krængende, som
aldrig havde tænkt paa at bede ham om
noget, men hvem han alligevel havde
hjulpet.

Sønneren Fredrik kom hjem, efter at
han havde været i England. Det var
en valter ung Mand, som klædte sig ef-
ter nyeste Mode, og nu mente Folk, at
Fader og Søn ikke vilde komme godt ud

af det med hverandre. Men deri toge
de Feil, thi Faderen havde intet imod,
at Sønnen fulgte Moden, og han lod
ham klæde sig, som han vilde. Fredrik
var sin Faders eneste Arving, og de ri-
geste Kjæbmand i Byen vilde have priset
sig lykkelige ved at saa ham til Sviger-
søn. Det blev ogsaa sagt, at Fredrik
Frank og den rige Grosjerer Vorks
eneste Datter skulde blive et Par. Alle
Folk fandt det rimeligt, thi Frank og
Vork havde altid været gode Venner.
Vork var den rigeste Mand i Byen ef-
ter Frank, og Frøken Vork var en val-
ter ung Pige. Det lod til, at Fredrik
foretrak hende for andre Piger, og at
Faderen intet havde derimod. Men med
en Gang var det forbi med Venstabet,
og det var ikke Tale mere om Gifter-
maal. Folk spurgte: "Hvorfor kan det
komme?" og Svaret var: "Na, det er
vel den underlige gamle Frank, som er
Styld i det."

Fredrik fattede Tilbøielighed for en
ung Pige, som rigtignok var meget smuk
og velopdragen, det kunde ingen nægte,
men som ikke eiede en Skilling. "Det
bliver der intet af," sagde Folk, "det gi-
ver gamle Frank aldrig sit Samtykke
til." Man blev ved at paastaa det
samme, indtil der blev Lyd fra Prædike-
stolen for Fr. Frederik Frank og Frø-
ken Marie Alster.

Gamle Frank gik aldrig i Gæstebud,
og havde sjelden Fremmede hos sig.
"Det Bryllup kommer nok til at gaa
stille af," mente man. Men alle de bed-
ste Folk i Byen blev budne i Bryllup
til gamle Frank, og ingen, lod det til,
havde noget imod at komme. Fr. Vork
med Hone og Datter var de eneste, som
undskyldte sig; de rejste paa Landet
nogle Dage i Forveien.

Gjæsterne talte mellem sig om alle de
underlige gamle Ting, som de skulde saa
se. "Vi kunne tænke os, at vi er komne
halvhundrede Aar tilbage i Tiden,"
sagde de. Men den Gang tog de ogsaa
feil. Bærelserne var prægtige og smukt
møblerede efter nyeste Mode, og ved
Bordet var ikke andet fra forrige Aar-
hundrede end Binen.

Gamle Frank var saa munter den
Dag, at hans ældste Bønder mente, at
de havde aldrig før set ham saaledes,
ikke engang i hans Ungdom. Der var
dem, som hviskede til hverandre, at in-
gen kunde blive klog paa den gamle
Mand; det var ikke saa stor Lykke,
Sønnen gjorde, saa det var værdt at
gjøre noget Bøsen deraf. "Bruden eier
ikke en Skilling," sagde de, "gamle
Frank har selv maattet give hende al-
ting, lige til Brudekjolen, hun har paa.
Men han er altid anderledes end andre
Folk."

Ved Bordet gik det prægtigt til.
Da Deserten var sat frem, gik Frank ud
og kom strax efter ind igjen med en stor
Lerkrukke, som han satte midt paa Spi-
jebordet, lige under Lyskronen. Kruk-
ken var rigtignok smukt pyntet med frø-
ste Blomsterkrands, men det skal allige-
vel underligt af mod alt det Øvrige paa
Bordet. Gjæsterne saa paa hverandre,
og det var ikke frit for, at nogle af dem
trak lidt paa Smilbaandet. De havde
ventet at saa se noget Underligt hos
gamle Frank, og endelig kom det da
ogsaa.

"Ja jeg siger ikke noget om, at I le,
mine Damer og Herre," sagde Frank.
"En simpel Lerkrukke paa et Gæste-
budsbord pleier man stille se. Det er
ikke andet end en almindelig simpel Lerkrukke
til at bære Vand i, men uden

den havde vi ikke været samlede her
idag. Jeg har derfor fylt den med
god gammel Rhinwein, og naar I have
hørt, hvorledes det er gaaet til med den,
tror jeg, I ville være enige med mig i,
at den er værdig til den Plads, den har
faaet paa Bordet."

2.

Nu blev Gjæsterne nysgjerrige og
had Frank om at fortælle dem Historien
om Krukken. Han fortalte: "Det var
en Aften i Høst, jeg kom fra min Gave,
som ligger udenfor Byen, og skulde gaa
hjem. Jeg havde høstet Æblerne af
nogle Træer, som jeg selv har plantet,
og dette Arbejde havde moret mig saa
meget, at jeg ikke havde lagt Mærke til,
at Himlen var bleven opertrukket, og at
det truede med Regn. Da jeg kom til
Byen, regnede det stærkt, og det blæste
kolbt. Jeg gik gennem den trange
Gade i Forstaden, forbi Springvandet
med Stenløven, der gæbede saa høit,
som om den vilde slugte alle dem, som
kom der og hentede Vand. Den Gang
var der ingen anden der end en valter
ung Pige, men som jeg ikke vil nævne
for ikke at gjøre hende unseelig," sagde
Frank smilende og saa paa Bruden, som
slog Dine med og blev rød. "Den
store Lerkrukke, som vi har for os her
paa Bordet, og som nu er fyldt med
Vin og pyntet med Blomster, stod under
Springen. Den unge Pige ventede taaf-
modigt paa, at den skulde blive fuld.
Det gik ikke hurtigt, thi uagtet Sønnen
gaber saa høit, rinder Vandet meget
langsomt. Hun havde et stort hvidt
Lærklæde over Hovedet og Hals af
Rulde. Den, som saa hende staa der,
maatte føle den inderligste Medlidens-
hed med hende. (Mere)

Den romersk-katholske Professor i
Theologi Filippo de Lorenzi i Rom er
gaaet over til Italiens evangeliske Kirke.
I et Brev til dens Bestyrelse skriver
han: "Undertegnede, der er født i Rom
26. Mai 1863, katolsk Præst og Pro-
fessor i Theologi ved forskellige Palle-
gier i Rom og Professor i Dogmatik
ved det romerske Seminarium har af-
lagt sin Præstehed og afbrudt enhver
Forbindelse med sin hidtilværende Kirke.
Han beder Dem nu optage ham iblandt
dem, der slutte sig Jesu Kristi rene
Evangelium og tilhøre en Kirke, i hvil-
ken den guddommelige Kraft aabenbarer
sig. Undertegnede bekjender allerede
længe at have samlet i Mærke og aldrig
at have sporet Sjæls Ro og den Guds
Fred i Hjertet, som dog er Guds Børns
forjættede Arvedel. Hans Dine var
lullede for Sandhedens Lyd, indtil den
Hellig Aand aabnede dem for ham. Da
frømmede Glæden over i hans Hjerte,
at han ved Guds Lams Blod var befriet
og forløst fra enhver Trældoms, da søgte
han ogsaa Forpligtelsen til med al sin
Kraft at bekjempe de Vildfarelser, som
han hidtil benidst eller ubevidst har lært.
Det er de Grunde, som har bevæget
ham til at melde sig til Optagelse i Ita-
liens evangeliske Kirke, en Kirke, hvis
Tro ene og alene hviler paa Guds Ord,
og som ogsaa lever efter Guds Billie.
Jeg beder endnu alle Brødre i denne
Kirke om at bede for mig, at Gud vil
give mig Kraft til at overvinde alle de
Hindringer, som søge at hindre, at Guds
Værk i mig kan blive fuldendt!" — M.

Kjærligheden gjør ikke Næsten noget
ondt, derfor er Kjærligheden Lovens
Fylde.

Smaastrykker.

En ung Mand spottede over Kristendommen og beraabte sig, for at retfærdiggjøre sig, paa, hvor daarlig nogle Kristnes Bandel var.

"Men, kjære Ven," sagde en alvorlig Mand, der hørte paa ham, "har De nogensinde hørt, nogen har forundret sig over de Bantroes Flette Opførsel?"

"Nei."

"Men forskaar De da ikke," sagde Manden, "at De kræver et ganske andet Liv af de Kristne end af dem, som deles deres Anstøelse?"

"Jo."

"Men naar de Kristne selv efter deres Mening skulde føre hellig Bandel, er det da ikke et Bidnesbyrd om, at Jesu Kristi Religion maa være hellig? Eller hvad tror De?"

Spotteren laug og gif beskjæmmet hørt.

I den tykke By Grimma holdtes foreleden et Arbeidermøde, af hvilket "Protestantbladet" giver følgende Referat:

En socialistisk Taler ved Ravn Schulte, der optraadte som Valglandidat, udtalte bl. a.:

"Jeg siger eder, Meningsfæller, det bliver ikke bedre i Verden, før vi er usvarende for Junkernes og Presternes Tryk." (Stormende Bisald.)

Stroz efter hørte man fra Baggrunden en Stemme: "Maa jeg bede om Ordet?"

Det var Pastor A., som nu under stor Opmærksomhed besteg Talerstolen:

"Fr. Schulte har talt om Junkernes og Presternes Tryk. Hvad Junkerne angaar, saa har jeg for lidet med Adelen at gjøre til at kunne bedømme, om de trykker Folk. De enkelte, jeg har lært at kjende, var ganske menneskelige. Men rimeligvis er Fr. Schulte bedre hjemme i Adelskredse og kan nævne mig Navnene paa dem, der har trykket ham.

Men nu Presterne! Jeg hører desværre selv til denne forfæstelige Mennekkelasse, og jeg maa desværre tilføje, at jeg virkelig har trykket Fr. Schulte (Ahal) Ja jeg har endog gjort det flere Gange.

For fire Aar siden døde hans Hustru, mit Hjerte var varmt, og jeg trykkede med virkelig Deltagelse den bedrøvede Hjemmand i Haanden. Det var det første Tryk.

Nogen Tid efter hørte jeg, at Fr. Schulte paa Grund af socialistisk Agitation var bleven afflediget fra sit Arbejde, og at han tilligemed sine 4 smaa Børn sad i hjælpeløs Nød.

Da gif jeg igjen til ham og trykkede ganske haardt og trykkede ogsaa noget i den efter ringe Evne. Det var det andet Tryk.

Og 4 Uger efter bankede det paa min Dør; og ind traadte Fr. Schulte og bad mig lægge et godt Ord ind for ham hos hans tidligere Arbeidsgever, saa han igjen kunde faa sin gamle Plads. Da trykkede jeg igjen hans Haand og lovede at gjøre, hvad jeg kunde, og det glæder mig at kunne tilføje, at han paa mit Forskøn kom i Plads igjen.

Det var det tredje Tryk, og nu maa jeg her som en arm Gænder behænde for Fr. Schulte og Eder alle, at jeg virkelig har trykket ham flere Gange."

En lydelig latter gif gjennem Sælen, og alle saa hen til Schulte der virkelig saa noget trykket ud.—Tidende.

Bist, den berømte Pianist, var engang i Berlins hos Ferdinand David, en Violinist. I et musikalsk Selskab foretog David, at Bist og han skulde prøve en ganske ny Komposition. "Du vil finde Pianoakkordbagemmentet meget vanskelig," sagde han, idet han stal Buen hørt paa det opslagne Musikstykke. Bists Venner sølte sig hødt ved denne Uvovlighed, men Bist selv forblev tans. Stykket begyndte med nogle brede, majestætiske Svøb, Pianoparten blev mere og mere brilliant. Davids Ansigt fiste Farve, som om en eller anden vigtig Kjendsgjerning holdt paa at gaa op for ham, endelig sluttede han arbejdet at spille. "Men", flammede han, "han holder jo paa at spille Violinens Part ogsaa." Bist fortsatte uden at lade sig mærke ved den stamfulde Violinist, og med orkestral Effekt bragte han Stykket til en storlydende Afslutning. Det var en Udnyttelse, Ferdinand David aldrig kunde glemme.—Efter The Etude.

Luther. Man opdrager Ungdommen saaledes, at en Pige flammer sig for at bede Gud om sin Brudgom og en Ungling efter en Brud. De mener, at det er naragtigt at bede Gud derom; de maa selv plumpt gribe ind. Deraf kommer det, at der er saa saa lykkelige Egtepaarer.

Skulde ikke en Pige med al Flid blive saaledes undervist, at hun med Frimodighed kunde træde frem for Gud og trofastt sige. Hør, kjære Herre, Gud, nu har jeg naaet den Alder, at jeg gjerne gad blive gift. Vær du nu min Fader, lad mig være dit Barn, gif mig en from Mand og hjælp mig naadig ind i Egetestanden, eller, om det saa behager dig, gif mig Mand og Sind til at leve ugift. Paa samme Maade skulde ogsaa en Gut bede om en Pige og ikke paa egen Haand tage fat paa alle sine Sager, men bede Gud om at begynde og fuldende det.

Ugheder.

Skolen besøges nu af 74 Elever. Deraf 53 i den høiere Afdeling og 21 i Børneskolen.

Fr. A. S. Vange fra San Francisco holdt sidste Fredag Aften for en talrig Forsamling her i Parkland et Foredrag om de fineste Afgudsstempler i San Francisco. Paa Lørdag Aften holdt han atter Foredrag ved Ungdomsforeningens Aftenunderholdning over Hæmsjelfolkets Gudelære og Sæder. Begge disse velkredne lærerige Foredrag blev lyttede til med stor Opmærksomhed, de forhjæm at blive hørt i videre Kredse. Foredragsforholderen har i længere Tid opholdt sig paa Sandwichsøerne og i San Francisco, og kan derfor berette efter egne Oplevelser og Jagttagelser.

Pastor C. Hoel fra Everett har været i Parkland et Par Dage for sammen med Dr. Jensen at revidere Skoleens Regnskaber. Hans Præstebald omfatter Byerne Everett, Seattle, Ballard, Waller City snart endnu et Par andre Stæder, og er altsaa stort nok for to, om Arbejdet skulde drives paa bedste Maade overalt. Men i den nærværende Præstend mas hver af dem strække sig saa vidt og bredt som muligt, for at hvert Sted dog kan faa lidt Besøgning og ikke blive ganske forsvundet. Væder os bede Skoleens Herre at han addriver flere

Arbejdere i sin Høst ogsaa paa disse Kanter.

Snart skal Børneskolen faa splinternye Bulte og Sæder fra Portland, Ore. De ventes hertil om nogle Dage og vil blive en betydelig Forbedring. Hjemmelavede Sager kunne hverken blive saa smukke eller saa bekvemme, og desuden have rigtig blank polerede Bulte en opdragende Indflydelse paa Børnene, de føle, at saadanne Sager maa man behandle pent. Disse Bulte og Sæder koste \$50, deraf har Parkland Kvindeforening skænket \$40.

Betalt for Herald.

T S Thompson, West Prairie, Wis, \$2, Rev H B Blomholm, Hudson, Wis, \$1.50, S Jackson, El Paso, Wis, \$1, Prof Chr Kæsteth, Prof S J S Kroeg, D & Johnson, Decorah, Ia, F M Trogstad, Harmony, Minn, Rev M Thorson, New Centerville, Wis, Mrs S Solseth, Harmony, Ole E Regaard, Norway Lake, Minn, Jacob Hansen, McGregor, Ia, E H Halland, Mayville, S Stadeland, Portland, W C Ulland, Alhalshead, N Dak, Lars Fenne, Postmaster, A Haldorsen, Christiania, S Herbrandtsen, Evansville, Minn, Rev E J Synnes, Bartville, Mich, Ole Weiser, Roland, Ia, Olaf Storlie, Lakeville, Minn, hver 50 Cts.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Rev Wm S Behrens, Tacoma, Wash \$3, E Raugland, Minneapolis, Minn, ved Pastor O E Solseth, Watson, Minn, \$1, Past M Thorsen, New Centerville, Wis, \$5, Metropolitan Savings Bank til Elektrisk Bys \$25, S Guldbrandtsen, Albert Lea, Minn, \$10. Fra Parkland Kvindeforening \$10, 1/2 Subskription til Røblering af Børneskolens Skoleværelse.

Parkland, Wash. 30. Jan. 1896.

T. Larsen, Kasserer.

Til Indremissionen.

Mødtaget fra Minn, Distrikts Kasse til Pacific Distrikts Indremission \$100. Fra en Ubenævnt \$5.

T. C. Sætra, Kasse.

Mærk!

Stattehdere, der har sendt os Penge for Skat, faar vente en Stund paa Kvittering, da Countykassereken ikke har faaet Statedøgerne fra County Kluditorer.

Til Stattehdere!

De som har Skat at betale i Pierce Co., Wash., gjøres herved opmærksomme paa, at Skatten for dette Aar kan betales fra Midten i Januar 1896. Man vinde r lidt ved at betale i Januar og Februar og taber ved Udskættelse.

Vi vil ogsaa i det kommende Aar, som i de to foregaaende, betale Skatten for vore Venner i Osten, som leander os \$5 Cents for hver Lot og en usigelig Beskrivelse af Uds, Blocks og Addition.

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalbare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office.

Er der nogen, som har sendt os Penge for Skat for forrige Aar og ikke har faaet Kvittering, saa bedes saadanne at lade og vide det, saa skal Feiten blive rettet. Vi faar ofte feilagtige Opgaver.

Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University, Parkland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Kasse.

Læs Dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa Pacific Herald og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. Ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kursus, som ellers koster \$1.00 om Ugen,—ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa uldt ud benyttes inden Udsbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Forbed, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade vandne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Vinterterminen begyndte den 3die Januar 1896 og slutter den 31te Marts. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting betales særskilt. Bærelse ligger fra 50 Cts. til en \$1.00 og Kostene \$2.50 om Ugen. For Bæretilførsel en Dollar Terminen.

I Børneskolens Aftensundervisning i Religion og Korst, saavel som i de sædvanlige Common Skolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35 Cts, Bærelse \$1.00, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25 for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Vegetabilisk 1 Doll. Aaret. For Skolepenge betales for hele Terminen forudsat.

Ansøgninger om Optagelse indsendes, snarest muligt til T. Larsen, Kasserer, Parkland, Pierce Co., Wash.

The Red Front

[Ei "Teten" med et stort Lager af Herreflæder bestaaende af

de nyeste og moderneste i

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

Clay Worstedts, Serges og Cassamire i smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Praleri, ingen falske Paaftaelsler, intet Humbugsalg. Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Penge og kjøbes for Kontant.

Om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at staae Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.

P. Jensen, . Fern Hill.

Norske Familie-Mediciner
Hæbent Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE

ACROSS THE CONTINENT.

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago..	5 20 p. m.	1 40 p. m.
Omaha og Kansas City	5 20 p. m.	1 40 p. m.
Portland	2 00 p. m.	5 00 p. m.
Portland	11 45 p. m.	6 45 a. m.
Seattle	7 00 a. m.	8 45 a. m.
Seattle (60 Minutter)	10 30 a. m.	10 00 a. m.
Seattle	1 00 p. m.	1 50 p. m.
Seattle (60 Minutter)	3 30 p. m.	3 45 p. m.
Seattle	5 10 p. m.	5 55 p. m.
Seattle	8 00 p. m.	11 30 p. m.
Colorado	4 45 p. m.	8 55 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Decosta	3 50 p. m.	10 25 a. m.

*Tog til Olympia, Decosta og South Bend afgaa hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Tog afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria,
Afgaar fra Tacoma 7 30 p. m.
Daglig undtagen Søndag.
Afgaar fra Victoria 9 a. m.
Daglig undtagen Mandag.

Herre hudsædende Oplysninger samt Kartter, Timetabeller osv. kan man faa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON,
A. C. P. A., Portland, Oregon.

A. TINLING,
Gen. Agt., 925 Pacific Avenue, Tacoma.

City Ticket Off., 915 Pac. Ave., Depot Ticket Off., 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash.

Kan træffes daglig i Dr. Fængsbruds
Blod i Nærheden af Universitetet.

NORSK KOLONI.

I et af de vakreste Dalfører i det sydlige Oregon, ikke langt fra Eugene, en By paa omkring 5000 Indbyggere, er paabegyndt en norsk Koloni. 5 norske Lutheranere, som har regelmæssig prestelig Betjening, bor allerede paa stedet. Naturen minder om Norge. Landet er godt og dog særdeles billigt.

Alle fornødte Oplysninger faaes ved at tilskrive

Martin Gvarverud,
Eugene, Oregon.

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af 11te og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery

and Coffee Parlors.

B. Quabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Læge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices . . .

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLL,

Norsk Læge.

1101½ Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jewelry, solid og plated Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma, Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.]

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash.

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,
og general Groceries, o. s. v.
Guldt Lager altid paa Haand.

Parkland Wash.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper
and Glass.

Estimates Given on Papering and
Glazing.

We Carry a Full Line of Wall
Paper and Room Mouldings,
Dash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. S. Johnson, President.
E. Steinbach, Vice President
B. G. Quatvold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.

Kjøber og sælger Vexler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaabnerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The Pacific Lutheran
University
Association . . .

Udkommer hver Uge
og koster forudsvis
50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. L. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentfamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Åben daglig fra Kl. 10. til 8.

Jordag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000
P. H. Caspar, President.
C. W. Enos, Vice President.
O. S. Selvig, Cashier.
J. B. Vanderbilt, Asst. Cashier.

Directors.

Samner E. J. Stiles, C. W. Briggs, J. W. Anderson
G. I. Holmes, Chas. Gossett, Geo. P. Eaton, P. H. Caspar, C. W. Enos,
J. B. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedet, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udlaaes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkår. Undisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.